

Endelig gjorde adskillige talere opmærksom på, at Folkerepublikken Kinas repræsentation i FN ikke burde medføre Formosa-Kinas eksklusion fra organisationen, hvorfor de ville stemme imod ethvert resolutionsforslag med dette formål.

Som det vil ses, blev der stort set fremført de fra tidligere år velkendte argumenter, men det bør påpeges, at flere afrikanske og asiatiske lande fremkom med særligt hårde angreb mod USA for manglende realitetsans og på grund af den amerikanske politik i Sydøstasien. Sovjetunionens og de fleste østeuropæiske landes indlæg var saglige og ret afdæmpede uden dog ganske at undlade fordømmelser af USAs indgriben i Vietnam og Den dominikanske Republik.

For Generalforsamlingen forelå der to *resolutionsforslag* samt et *ændringsforslag*, hvoraf det ene var et *amerikansk procedureforslag*, der tilsigtede at fastslå, at Kinaspørgsmålet skulle afgøres med $\frac{2}{3}$'s flertal. Ifølge forslaget henviser forsamlingen *dels* til resolution 396 (V) af 14. december 1950 om retningslinierne for løsningen af det problem, der opstår, når mere end én autoritet hævder at repræsentere en medlemsstat, og *dels* til resolution 1668 (XVI) af 15. december 1961, hvorefter ethvert forslag om at ændre Kinas repræsentation er et vigtigt spørgsmål i pagtens art. 18's forstand; Generalforsamlingen bekræfter herefter, at beslutningen i resolution 1668 (XVI) fortsat er gyldig.

USA havde som medforslagsstillere Australien, Brasilien, Colombia, Gabon, Italien, Japan, Madagascar, Nicaragua, Philippinerne og Thailand. Det amerikanske forslag kom først til afstemning og blev *vedtaget* med 56 stemmer for, 49 imod, medens 11 lande afstod (res. 2025).

For stemte NATO-landene (bortset fra Danmark, Norge, Frankrig og Portugal), de gamle Commonwealth-lande, Latinamerika samt især en række fransktalende stater i Afrika.

Imod stemte de nordiske lande (bortset fra Island), Frankrig, østblokken samt en række afrikanske og asiatiske stater.

Østrig, Portugal, Cypern, Kuwait, Saudi Arabien, Iran samt visse afrikanske lande *afstod*.

Et *substantielt resolutionsforslag* var fremlagt af Albanien, Algeriet, Cambodien, Congo

(Brazzaville), Cuba, Ghana, Guinea, Mali, Pakistan, Rumænien, Somalia og Syrien. Forslaget lød således:

„Generalforsamlingen,

som erindrer sig FN-pagtens principper og den universelle rolle, som er tiltænkt FN, som er sig bevidst, at genoprettelsen af Folkerepublikken Kinas lovlige rettigheder er af stor betydning både for beskyttelsen af FN's pagt og for den sag, som FN skal tjene ifølge pagten,

som anerkender, at repræsentanterne for Folkerepublikken Kinas regering er de eneste lovlige repræsentanter for Kina i FN,

1. *beslutter* i overensstemmelse med rekommandationen fra konferencen for de ikke-forpligtede landes stats- og regeringschefer, afholdt i Kairo fra 5.-10. oktober 1964, at genoprette alle Folkerepublikken Kinas rettigheder og anerkende dens regeringsrepræsentanter som de eneste lovlige repræsentanter for Kina i FN,

2. *beslutter* følgelig øjeblikkeligt at fjerne Chiang Kai-sheks repræsentanter fra den plads, som de ulovligt beklæder i FN og i alle dertil knyttede organisationer.“

Medens Mauritanien anbefalede delafstemning om operative paragraf 2, fremsatte Ceylon et ændringsforslag, der gik ud på at slette de to operative paragraffer og erstatte dem med følgende:

„beslutter, at repræsentanterne for Folkerepublikken Kina skal indtage deres plads i FN og alle dets organer.“

Imidlertid blev både Mauritaniers anbefaling og Ceylons ændringsforslag trukket tilbage på begæring af Cambodien, der talte for samtlige medforslagsstillere for det originale resolutionsudkast.

Det substantielle resolutionsudkast blev *forkastet* med stemmetallene 47 for, 47 imod, medens 20 afholdt sig fra at stemme. Afstemningen betegner trods det negative resultat det hidtidige højdepunkt for bestræbelserne på at opnå Folkerepublikken Kinas ret til repræsentation i FN anerkendt.

Blandt de stater, der *stemte for*, var de nordiske lande (bortset fra Island), Storbritannien, Frankrig, øststaterne samt en række afrikanske og asiatiske lande.